

Na een uur of drie vier werden we gewekt door de stem van Nocciola buiten hebben ze het tweede politiebusje zien aankomen die de straat heeft afgesloten en ze zijn beide busjes uit gestapt ze hebben allemaal machinegeweren en pistolen in de hand ze hebben de weg aan beide kanten afgesloten met moeite kruip ik uit mijn slaapzak het is vijf uur en nog pikkedonker laat ons toch nog even slapen asjeblijft zegt China zachtjes ik sta op de rillingen lopen over mijn lijf van de kou en als ik me beweeg doen mijn botten pijn ik kleed me snel aan en schud China die daar slapend ligt een beetje door elkaar het gezicht verstopt onder haar haren en zeg haar dat ze moet opschieten en met me naar beneden moet gaan omdat ze er aankomen ik loop gehaast de trap af terwijl ik mijn zwarte leren handschoenen met gaten aantrek en de rode sjaal twee keer om mijn nek sla

beneden in de grote zaal tussen de restanten van het feest bereiden de kameraden zich gehaast voor de vloer is een zee van bierflesjes blikjes en papiersnippers op het podium staat niets meer achter het podium is nu duidelijk de muurschildering van Gelso te zien die gisteravond door niemand is opgemerkt met al die knipperende lichten een tropisch landschap met palmen apen in bomen en op de achtergrond een reusachtige vuurspuwende vulkaan met roodgloeiende lava die naar beneden stroomt in de richting van een soort New York vol met wolkenkrabbers we horen mensen de trap afrennen als eerste komt Scilla die steeds vier treden overslaat achter hem de anderen die aan de beurt waren om de kazerne in de gaten te houden ik ben achterom gerend zegt hij hijgend er is nu een oneindige colonne busjes ze staan op de binnenplaats maar de colonne komt tot aan de straat

dan komen we in beweging we barricaderen de deuren met z'n allen barricaderen we de deuren schuiven de banken er tegenaan we schuiven ook het podium er tegenaan tegen de hoofdingang doen alle lampen in de zaal aan dan gaan de eersten naar boven naar de zolder waar een luik is waardoor je het dak op kan klimmen op de zolder struikelt iemand en de kaars gaat uit het is pikkedonker en we verliezen nog meer tijd door naar de kaars te zoeken en hem opnieuw aan te steken Scilla vloekt en scheldt iedereen uit verdomme achterlijke idioten kom van je luie reet af hij lijkt op een sergeant die zijn troepen drilt we horen de busjes aankomen en dan stilhouden terwijl de motoren nog draaien Nocciola duwt China die voor hem staat omhoog en verdwijnt dan zelf door het luik Scilla vraagt waar de mollies zijn maak je geen zorgen ze zijn al op het dak we klimmen als laatsten naar buiten Cotogno sluit het luik en we zijn allemaal op het dak

op het dak kunnen ze ons niet zien want de straatlantaarns zijn gedoofd omdat we ze met stenen kapot hebben gegooid ik zie een rij kameraden die achter elkaar over het dak sluipen van beneden horen we stemmen en bitse bevelen vermengd met de nog steeds brommende motoren ik zie Scilla op zijn buik op de tegels liggen kruipend naar de rand van het dak hij houdt zich aan de dakgoot vast en buigt zijn hoofd naar beneden ik en nog iemand anders kruipen naar hem toe om ook naar beneden te kijken ze hebben de motoren al uitgeschakeld en zich in drie linies opgesteld met schilden en helmen met gesloten vizieren de eerste linie met geweren met de traangasgranaten op de loop gemonteerd de andere twee linies met lange wapenstokken in de hand aan het eind van de straat staan een paar hoge politiebeambten en beambten in burger die zachtjes met elkaar praten

het licht van de grote ramen verlicht de eerste linie die er roerloos bij staat de geweren met de traangaspatronen naar boven gericht we wachten tot ze het ontruimingsbevel geven

via de megafoon want ze zijn ervan overtuigd dat we allemaal binnen zijn maar niemand komt in de buurt van het gebouw één van de beambten verlaat de groep aan het eind van de straat maakte een gebaar en de eerste linie laat de geweren zakken richt op de ramen bijna gelijktijdig worden doffe schotten afgevuurd we horen hoe de patronen de plastic zeilen voor de ramen doorboren vier mollies en we maken ze af zegt Scilla laten we ze nu gooien nu ze allemaal bij elkaar staan maar Cotogno legt de hand op zijn schouder ze verdienen het de klootzakken maar we hebben afgesproken dat de we mollies alleen maar gebruiken om ze tegen te houden als niet iedereen op tijd naar buiten kan komen

we kunnen beter gaan zegt Valeriana we zie hoe de rook beneden uit de ramen komt en langzaam opstijgt we beginnen de traangas te ruiken en klimmen voorovergebogen diagonaal over het dak weer naar boven ik werp een laatste blik naar beneden de smerissen staan er nog net zo bij als zoëven misschien wachten ze erop dat we de deur openmaken en naar buiten komen gehaast lopen we naar de top van het dak Ortica en nog iemand dragen de zware zak met de flessen ze rammelen alsof ze dreigen te breken we komen aan bij een klein terras en daar klimmen we naar beneden in een park hier is alles rustig je hoort geen enkel geluid we rennen dwars door het park komen bij het hek en klimmen eroverheen aan de andere kant van de straat staan de auto's de anderen zijn al vertrokken naar het trefpunt

Ortica staat al klaar om de zak in de open kofferbak van de auto te leggen we hopen dat ze ons niet aanhouden met deze dingen in de auto ze rekenen ons allemaal in ja het is beter om het niet in de auto mee te nemen als ze dit spul bij ons vinden sluiten ze ons allemaal op en dan hebben ze weer een voorwendsel om de kraakactie zwart te maken we kunnen ze het beste hier laten nee we kunnen ze het beste leeg laten lopen want als ze ze hier vinden komt het op hetzelfde neer maar niet hier maar daar achter de heg Ortica sleept de zak er over-

heen we halen de flessen uit de zak maar de kurken zitten zo stevig vast dat ik het niet voor elkaar krijg ze eruit te trekken dus breken we de flessen met stenen nadat we de lont eraf getrokken hebben het plakband kleeft aan de ijskoude vingers dan gooien we de scherven ver van ons weg de geur van de benzine vult onze neuzen en blijft nog hangen als we in de auto's stappen

we nemen een weg door de velden alles is rustig we maken een lange omweg en arriveren bij het trefpunt in de verste verte is geen smeris te bekennen binnen brandt licht en de kameraden zijn er al allemaal we besluiten om allemaal naar huis te gaan en dan vanavond weer hier bij elkaar te komen maar iemand moet gaan kijken wat er bij de oude wijnkelder gebeurt we spreken af dat een groep er over een paar uur gaat kijken vier vijf mensen is genoeg de kameraden gaan in kleine groepjes en zachtjes pratend uit elkaar Gelso gaat naar huis om de camera te halen we blijven hier en praten om wakker te blijven want als we stoppen met praten vallen we in slaap behalve China die meteen in slaap is gevallen dan wordt het langzaam licht we stappen weer in de auto en rijden naar de stationsrestaurantie om een cappuccino te drinken

na enige tijd komt Gelso met het fototoestel we stappen in de auto en komen aan bij het kruispunt daar staan de twee politiebusjes en de auto van het hoofdbureau de colonne met busjes is weg en op de hoek tegenover de wijnkelder is niemand te zien en ik zeg tegen Cotogno dat hij om het huizenblok heen moet rijden zodat we daar kunnen stoppen om de foto's te maken we rijden om het blok en blijven aan het begin van de straat staan die aan de wijnkelder voorbijgaat China en Valeriana blijven achter in de auto zitten Cotogno Gelso en ik stappen uit en duiken achter de auto zodat ze ons niet zien Gelso steunt met de camera op het dak van de auto en begint foto's te maken voor de deur zie ik twee bouwvakkers die bezig zijn een bakstenen muur te bepleisteren waarmee ze de deur hebben afgesloten ze metselen de wijnkelder dicht er

staan een paar carabinieri bij toe te kijken met de handen in de broekzakken

we zien de door de traangasgranaten gescheurde en verkoolde plastic zeilen van de ramen op de begane grond we worden er zo door opgeslorpt dat we helemaal niet in de gaten hebben dat een van de politieauto's is gestart om het blok rijdt en van achteren op ons af komt ik hoor de stem van Valeriana die ze aan ziet komen en kijk uit roept de auto remt met gierende banden van de achterbank springen twee mensen naar buiten de auto blijft met een draaiende motor en open deuren midden op straat staan de twee staan vlak voor ons een van hen grijpt naar de kolf van zijn pistool Gelso heeft niet eens meer tijd om de camera te verstoppen een van hen grist het uit zijn hand en vraagt waar maak je foto's van de ander maakt de portier van onze auto open en zegt naar buiten jullie twee uitstappen snel de smeris die aan het stuur zat is er ook bij gekomen en ze willen dat we allemaal onze papieren laten zien terwijl een van de agenten met onze papieren naar zijn wagen gaat rommelt een andere in Valeriana's handtas terwijl de derde nog steeds zijn pistool op ons gericht houdt enkele ogenblikken later wenkt degene die naar de auto is teruggelopen me ik moet naar hem toekomen ik snap het niet meteen de ander geeft me een por met de loop van zijn pistool ik loop er heen en blijf bij het half opengedraaide raampje van de voordeur staan achterin zit een man met een lichtgekleurde regenjas hij zet de mobilfoon uit en in zijn hand heeft hij de identiteitsbewijzen de mijne bovenop hij heft zijn hoofd op en kijkt me aan door zijn vierkanten bril heb je niet al genoeg rotzooi getrapt op je school zegt hij tegen me maar niet agressief het klinkt als een standje tegen een ongehoorzame kleine jongen we hebben alleen maar foto's gemaakt dat is toch zeker niet verboden zeg ik zachtjes

hij zegt niks dan schiet me te binnen dat dit Dokter Donnola is het hoofd van de politieke afdeling van de politie die met zijn auto ook altijd voor de school staat als daar heibel is en

in zijn mobilfoon praat nu brengt één van de smerissen hem het fototoestel maar hij raakt het niet eens aan hij knikt en de ander haalt het filmrolletje eruit sluit het toestel weer en overhandigt het aan me op een onvriendelijke manier ik pak het aan en hou het in mijn hand Donnola bladert opnieuw door de identiteitsbewijzen de een na de ander vervolgens tikt hij ermee op de rand van het raam en steekt ze me dan toe ik pak ze aan terwijl hij me door zijn vierkanten brillenglazen nogmaals in de ogen kijkt en met een zucht tot ziens zegt